



**Parti
Militanının
El Kitabı:
1**

**KONSPİRATİF
ÇALIŞMA
ÜZERİNE**

İÇİNDEKİLER

Gizlilik – Gizli çalışma	5
Düşmanı tanımalıyız	8
Düşmanın amacı – Yöntemi	10
Düşman “güçlü” olduğu kadar da güçsüzdür	12
Politik polisin yıkıcı faaliyetine karşı savaşım	14
İlk iş, polise karşı önlem	15
Planlı, titiz bir parti çalışması	19
Gerektiği kadar illegal olanaklı olduğu kadar legal	20
Deneyim ve ustalık	24
Parti çalışmalarının güvenliği	28
Gizlilikte hata	31
Politik polisin yıkıcı çalışmalarına karşı	34
Moral-Psikolojik hazırlık	42

GİZLİLİK – GİZLİ ÇALIŞMA

63 yıldan bu yana yasaklı olan TKP illegal (yasa-dışı) çalışıyor. TKP örgütleri çalışmalarını ağır baskılar altında ve gizlilik koşullarında yürütüyor.

12 Eylül 1980'den bu yana çalışma koşulları daha da ağırlaşmıştır. Parti çalışmaları sürekli saldırı koşullarını dikkate alarak örgütlenmek zorundadır. Bu koşullar parti çalışmasının her biçiminin *Gizlilik (Konspirasyon) Kuralları-na* uyarak örgütlenmesini -her zamankinden daha çok- gerekli kılmaktadır.

Parti çalışmalarının, parti örgütünün, örgütsel ilişkilerin, üyelerin gizlenmesi için uyulması gerekli kuralları “Gizlilik Kuralları” diye adlandırıyoruz. Parti eyleminin bütünü düşünüldüğünde açığa çıkmaması gereken çok çeşitli görevler, eylemler, ilişkiler vb. olduğu görülecektir. Her biri için gizlilik gereklidir.

Gizlilik kuralları dediğimizde her parti örgütünün, her üyenin her eylemi için aynen geçerli olacak şematik kalıp-

lar akla gelmemelidir. *Parti çalışmasının gizlenmesi koşullara, olanaklara, düşmanın tutumuna, işin önemine bağlıdır*

Birincisi, koşullardaki her değişme gizlilik kurallarının uygulanma biçimlerini etkilemektedir.

İkincisi, gizli çalışmanın gerçekleşme düzeyi eldeki olanaklardan etkilenmektedir.

Üçüncüsü, düşmanın bize karşı tutumu, kullandığı yöntemler ve baskıların düzeyi uygulayacağımız gizlilik düzeyini doğrudan etkilemektedir.

Dördüncüsü, yapılan her parti işinin düzeyi, önemi ve etkinliği de gizlilik kurallarının uygulanma düzeyini değiştirir.

Kuşkusuz, değişen yalnızca biçimlerdir, öz değişmez.

Gizli çalışmanın ilkeleri bütünsel olarak “gizlilikte çalışma anlayışı”nı oluşturur. Gizlilik ilkeleri Dünya Komünist Hareketinin, kardeş partilerin ve partimizin deneyiminde sınanmış, vazgeçilmez doğrulardır. Her militan ve her komünist gizlilik kurallarını özüyle kavramalıdır.

Gizlilik kuralları partiyi korumanın ve parti çalışmalarının sürekliliğini sağlamanın anahtarıdır.

Gizlilik kuralları, bazen yapılacak her iş için bir dizi “ek” sorun çıkarıyor diye görülüyor. Yapılan bir parti işi tek başına hiçbir zaman kalıcı bir sonuç getirmez. Parti örgütlerinin ve üyelerinin eylemlerinin bütününden oluşan parti eylemi, bir zaman dilimi içinde topluca sonuçlara varır. Bunlar politik görevlerin yerine getirilmesini sağlar. Yapılan işin özü böyle kavranırsa, çalışmanın sürekliliği politik görevlerden ayrı düşünülemez. Süreklilik için parti çalışmaları gizlilik koşullarına uygun korunmalıdır. Çalışmanın her yönü gizlilik kuralları ile birlikte ele alınmalıdır.

Lenin şöyle belirtiyordu: “konspirasyon Marksçı partinin yaşamının gerekli koşuludur. Başka koşullar (üye alımı, hazırlığı vb.) buna uygun olmalıdır. Konspirasyon politik

savaşımından daha yüksek ya da alçak değildir. Politik savaşımın ayrılmaz bir parçasıdır.” “Uyanıklık ve konspirasyon politik amaçlarla (daha yüksek ya da alçak değil) aynı düzeydedir”.

Gizlilikte çalışma ile politik görevlerin ilişkisi doğru kavranmalıdır. Yapılacak yanlışları önlemenin yolu budur. Politik görevleri “önemseyerek” gizliliği arada bir başvuru ve vakit oldukça uygulanan profesyonel bir “dert” olarak görmek partiyi, kadroları, politik görevleri tehlikeye atar -ki bunu düşmana teslim etmekle eş anlamlı saymalıyız. Gizlilik politik görevlerden koparılacak ele alınırsa yığın bağları zayıflamakta, geriye kalan dar, yalıtılmış, sözde “güvenli” bir grup olmaktadır -ki bu da düşmanın istediğini başka yoldan gerçekleştirmek anlamına gelir.

Lenin şöyle diyordu: “konspirasyon kendisi için değil, amaca varmak içindir. Polis terörüne rağmen savaşımı sürdürmek içindir”.

Politik çalışmadan sözettiğimize göre şunu vurgulamalıyız: Parti çalışmasını, parti örgütünü gizleyeceğiz, ama politik etkimiz, politik eylemin sonuçları gizli kalmamalıdır. Öyleyse gizli olan ve açıkta olanları birbirinden iyi ayırmak, aradaki çizgiyi doğru çizmek gerekir.

Bunun için şu soruyu baştan cevaplamak gerekir. Kimden gizli? Parti işçi sınıfını, emekçileri örgütleyiyor, onların istemleri ve çıkarları için savaşıyor. Bu savaşıma en geniş yığınları çekmeyi amaçlıyor. Öyleyse, parti işçi sınıfından, halktan gizli değildir.

Parti halk düşmanlarından, burjuvaziden gizlidir. Onlar adına yurtsever güçlere, ilericilere, komünistlere yıkıcı çalışmalarını saldıran politik polisten (MİT ve diğer kolluk kuvvetleri) gizlidir.

Atacağımız her adımda, her davranışımızda düşmandan gizleyeceğimiz bilgilerin olduğunu; düşmanın eline dolay-

lı-dolaysız geçebilecek bilgileri korumamız gerektiğini; parti örgütünün (üyelerin, ilişkilerin, çalışmanın, yöntemlerimizin) açığa çıkarılmasının her türlü olasılığının yok edilmesi gerektiğini düşünmeliyiz. Gizli çalışmayı başarmak için kimden gizleneceğimizi bilmemiz, düşmanı iyi tanımamız gerekir.

DÜŞMANI TANIMALIYIZ

Düşmanın bize karşı yönettiği en etkili aracı, onun bu iş için uzmanlaştırıp, örgütlediği profesyonel eli olan politik polistir.

Politik polisin gizli-açık yöntemlerle yürüttüğü yıkıcı çalışmaların düzeyi ve yoğunluğu, gizlilik kurallarının uygulanmasındaki düzeyi ve yoğunluğu belirleyecektir. Gizlilik kurallarını doğru uygulamak, düşmanı tanımaya, onun amacını, yöntemlerini, bugünkü hedeflerini ve uygulamalarını öğrenmeye sıkıca bağlıdır.

Politik polisin yıkıcı çalışmaları yalnızca baskı dönemlerine özgü değildir. Düşman, komünist partisinin legal çalışma olanaklarının olduğu ya da görece demokratik koşullarda da yıkıcı çalışmalarına ara vermez. O'nun başta gelen görevi kendi düzeninin mezar kazıcısı olan işçi sınıfının ve onun öncüsü Komünist Partisinin savaşımını baltalamaktır. ABD'den ithal edilen "Ulusal Güvenlik Doktrini" "iç düşman"ı belirliyor. "İç düşman" dedikleri yurtseverler, sol güçler ve TKP'dir. Bu tanımlamalar onların açık ve sürekli amaçlarını gösteriyor.

Politik polisin "iç düşman" ilan edilenlere karşı her yöntemle saldırdığı resmi devlet politikasıyla her gün doğrulanıyor. Bu saldırılar, faşist-baskıcı yasal düzenlemelerle, açık polis yöntemleriyle, "psikolojik savaş" yöntemleriyle, sık sık yinelenen antikomünist kampanyalarla, askeri ey-

lemelerle, "gayri-nizami harp" taktikleriyle, politik polisin "özel" operasyonlarıyla gerçekleştiriliyor.

ABD emperyalizminin dünya çapında izlediği çatışma ve savaş kışkırtma stratejisi saldırıların artmasına yol açıyor.

Bölgemizdeki gerginlikler nedeni ile Türkiye açısından uluslararası durum daha ciddi sorunlar getiriyor. Emperyalizm Ortadoğu'yu çıkar bölgesi ilan etti. Sürekli olarak ülkelerin içişlerine karışıyor. Bu gelişmeler nedeni ile emperyalist ülkeler gizli servislerinin (emperyalizmin politik polisi ya da profesyonel antikomünist örgütleri de diyebiliriz) ülke toprakları üzerindeki doğrudan çalışmaları yoğunlaştırıyor.

Ortadoğu'da yeralan Türkiye'nin dünya sosyalist sistemi ile iki sınırı var. Bu coğrafi konum emperyalizmin sosyalizme ve ulusal kurtuluş hareketine yönelik yıkıcı çalışmaları için olanaklar sağlıyor. Topraklarımız üzerinde CIA ve diğer emperyalist gizli servisler etkili çalışmalar düzenliyorlar. Bu profesyonel antikomünist örgütlerin yıkıcı çalışmalarının önemli bir bölümü TKP'ne Türkiye devrimci hareketine karşı yönelmekte ve ülkedeki gericilik güçlerinin desteği olmaktadır.

Türkiye'de politik polisin ana kuruluşu MİT birçok ülke polisi ile işbirliği yapıyor. En başta patronu CIA ile işbirliği gelmektedir. CIA ve MİT aynı mayanın hamurudur.

FAC polisi ile de yakın bağları vardır. FAC'de BND ve BVS'in MİT ile yakın bir işbirliği yürüttüğü, MİT'in kendi güçleri eliyle ya da BVS ve BND yardımıyla FAC içinde eylemler yaptığı günlük basına da yansımaktadır.

Tüm NATO ülkeleri polisleri ortak yıkıcı çalışma programına katılmaktadırlar. Bu çalışmanın koordinasyonu NATO merkezinde sağlanmaktadır.

MİT, İsrail (MOSAD-SHİNBET) ve İran polisiyle anlaş-

ma ile bağlanan eski bir işbirliği içindedir. Bu üçlünün işbirliğinin Humeyni rejiminde de sürdüğünün açık belirtileri görülüyor. İran topraklarındaki operasyonlar, Avrupa'ya İranlı "kaçak" akını, Türkiye'de TUDEH üyesidir savıyla yapılan tutuklamalar günlük basından izlenen açık örneklerdir.

Irak polisi ile de ortak operasyonlar yürütülüyor.

Politik polis uluslararası düzeyde destek almaktadır. Ülkemizin polisleri ABD'de FBI akademisinde, FAC'de, İngiltere'de yıkıcı çalışmalarla ilgili olarak eğitiliyor. Komünist partisi ve devrimci harekete karşı yıkıcı çalışmalar konusunda deney alışverişi yapıyorlar. Politik polis uzman, cihaz, araç, para desteği alıyor. ABD yetkilileri, Türkiye'de politik polisin güçlendirilmesini kendi görevleri saydıklarını ve Türkiye ile "terörizme karşı işbirliği yaptıklarını" açıkça ilan etti. "Güvenlik" konusunda işbirliğini sağlayan ABD uzmanları polis içinde çalışıyor.

DÜŞMANIN AMACI - YÖNTEMİ

Düşmanın amacı nedir? Uluslararası Komünist Hareketin birliğini kırmak. TKP'ni güçten düşürmek, yalıtılamak, birliğini bozmak, fraksiyonlar yaratmak, yoketmek. Partiyi yığınların gözünden düşürmek, karalamak, güvensizlik aşılama, saptırmak. Yığın eylemlerini engellemek. Devrimci Hareketi, Kürt Ulusal Hareketini, tüm rejim karşıtlarını bölmek, karalamak, susturmak.

Bu amaçlara varmak için hedefler saptıyor. Güçlerini, araçlarını, dolaylı-dolaysız olanaklarını kullanarak yıkıcı çalışmaya özgü yöntemlerini uyguluyor.

12 Eylül'den sonra, önce işçi sınıfının örgütlerine, DİSK'e ve bağlı sendikalara, ilerici-yurtsever-demokrat

yığın örgütlerine ağır bir saldırıya girişti. Bir dizi kuruluşu (politik partiler de dahil) kapatarak sosyal, politik, kültürel alanlardaki ilişkileri sınırladı. Yurtsever-demokrat güçlere karşı sindirme, yoketme, yığınlar karşı yıldırma eylemlerine başvurdu.

Düşman, saldırıları sonucunda elde ettiği sonuçları biliyor: Kimi ilerici, yurtsever örgüt ve grupları parçalama-yı, dağıtmayı, hareketsiz hale getirmeyi başardı. Birçok yurtsever yurtdışında politik göçmenliğe zorlandı. Onbinlerce yurtsever zindandan geçirildi. Bunlara rağmen devrimci hareket sona erdirilemedi, yurtsever güçlerin savaşımı durmadı.

Düşman önüne yeni görevler, hedefler koyarken bu gerçeklere göre hareket etmektedir. Öte yandan politik durum ve halkın artan hoşnutsuzluğu onu rahatsız ediyor.

Bugün, düşman TKP'ni yığınlardan yalıtılamak, diğer yurtsever güçlerden ayırmak, güçten düşürmek için çalışmayı elden bırakmıyor. Parti örgütlerine saldırılarını sürdürerek örgütsel çalışmayı yavaşlatmaya çalışıyor. Bu hedeflere yönelik çalışmalar psikolojik savaş ve propaganda yöntemleri ile desteklenmektedir. TKP "dış güç" tür, "TKP-Asala işbirliği" vb. türden propagandalar bu amaçla yayılıyor.

Yurtsever güçler içinde birlik çabalarını bozmaya yeltenen, bölücü çabaları TKP içine taşımayı amaçlayan bir dizi girişim görülüyor.

Politik polis görevlerini yerine getirmek için yaptığı çalışmada devlet aygıtını ve burjuvazinin elindeki olanakların tümünü kullanmaktadır. Resmi devlet propagandası, basın-yayın bunların içindedir. Yani yıkıcı çalışmanın bir bölümü açık eylemlerden oluşuyor. Düşmanın yığınlar önündeki açık politik eylemlerinin içinde yer alır.

Düşman geniş ölçekli “özel politik eylem”ler düzenlemektedir. Antikomünist, şövenist kampanyalar, istenmeyen kişi, örgüt ve düşünceleri hedefleyen birleşik eylemler bunlar arasında sayılabilir.

Politik polisin diğer eylemleri ise, onun “özel” çalışma yöntemleriyle gerçekleştiriliyor. Politik polis amaçlarına ulaşmak için açık-gizli eylemlere başvuruyor.

Polisin açık çalışması onun çalışmasının küçük bir bölümüdür. Yıkıcı çalışmalar yoğun olarak gizli yürütülüyor.

Gizli çalışmalar izleme, gözetleme, dinleme; parti örgütleri, üyeler, yöneticiler, parti çalışmaları hakkında her türlü bilgiyi toplama; ajan sızdırma, angaje etme; provokasyon düzenleme; yönlendirme, saptırma; tehdit, saldırı, fizik yoketme vb. gibi yöntemlerle yürütülür.

Açık çalışma ise gözaltı, tutuklama-sorgu, mahkeme; arama, kontrol, her tür kayıt, fişleme vb. yöntemlerle yapılıyor. Açık-gizli yöntemlerin her biri polisin amaç ve hedeflerine ulaşması için bir araçtır.

DÜŞMAN “GÜÇLÜ” OLDUĞU KADAR DA GÜCSÜZDÜR

Bugün halkın hareketlerini kontrol altında tutmak için bir dizi uygulama yürürlüktedir. Kimlik kontrolleri, kayıtlar, her resmi belgenin (hatta alış-veriş belgelerinin) polisten geçmesi bunun için yapılıyor.

Geniş bir muhbir ağı işyerlerinde, bankalarda, devlet dairelerinde, okullarda örülüyor. Baskı ve zulüm aygıtı halindeki devlet politik polisin elindedir.

Böyle bir ortam polise çok olanak sağlıyor. Çalışmalarının denetlenmesi olanaksızdır. Hatta bu durum polis

görevlilerinin birçok yolsuzluğu yaparken elini kolunu serbest bırakıyor.

Komünistleri (ve tüm r... karşıtlarını) izleme, gözetleme çalışmaları yoğun olarak sürdürülüyor. Evler, telefonlar dinleniyor. İnsanlar -birçok kez- 24 saat izleniyor.

Bu gerçek, bir yanıyla uyanıklığımızı artırmamızı ve dikkatli çalışmayı gerektiriyor. Bir yanıyla da burjuvazinin zayıflığını gösteriyor. İşbirlikçi güçler halkı normal yöntemlerle yönetememektedir, zayıflıklarını polis gücüyle kaparmaya çalışmaktadır.

Resmî makamlar arada bir tutuklama, ele geçirme haberleri veriyor. Düşmanın gerçek politik başarı (!) diye gösterebildiği budur. Halk ve ülke yararına bir iş yapmayı başaramayanlar, karşıtlarını baskı altına almakla övünebiliyor. Düşmanın ilan ettiği böylesi “başarı”lar onun başarısızlığının da kanıtı olmaktadır. Böylece -her fırsatta yokedeceğini ve yokettiğini tekrarladığı- komünist partisinin ve devrimci örgütlerin varlığını kabul ediyor ve onların varlığını sürdürmesiyle de kendisinin sürekli başarısızlığını doğruluyor.

Polisin elinde (ülkede ve uluslararası düzeyde) geniş olanaklar var. Bu gücü küçümsemek yanlışdır. Ama, bu güç abartılmamalıdır. Polisin gücü her yere yetişemez, her istediğini elde edemez. Bunun en açık kanıtı birçok ülkede başarılı çalışmalar yürüten komünist partilerdir. Ülkemizde polisin ulaşamadığı, açığa çıkaramadığı ve savaşımı sürdüren TKP örgütleridir.

Polis birçok komünisti açığa çıkarmayı, ajan-provokatorlerini sızdırmayı başardı. Ama, bunun tek sebebi onun çok yetenekli olması değildir. Bizim zayıflıklarımızdan, hatalarımızdan yararlandı. Lenin’in öğüdü bugün canlılığını koruyor, “bu eksikimizi açıkça ortaya koymalı ve güçlerimizi çalışmanın daha konspiratif örgütlenmesine

yöneltmeliyiz; çalışmanın kurallarını, jandarmaları şaşırtma ve polisin kurduğu tuzaklara düşmeme yöntemlerini sistemli olarak propaganda etmeliyiz.”

Gizli çalışma yalnızca polisin “bize gör dediği” eylemlerine karşı korunmak için değildir. Gizliliği kaçma-kovalama yada yalnızca tutuklamayı önlemek olarak anlamamalıyız. Çalışmamızın her yönü düşmanı hesaba katmalıdır. Her işimizde devrimci uyanıklığı elde tutmalıyız. Düşman saldırısını her cephede karşılamalıyız. Gizlilik kurallarının tam uygulandığı, düzenli, profesyonel bir çalışma, devrimci uyanıklık parti güvenliğini sağlayacaktır. Gizlilik kuralları ve devrimci uyanıklık politik polise karşı savaşımın en keskin silahıdır. Bu silahımız düşmanın gücünün sonuca ulaşmasını engellemeye yeteneklidir.

POLİTİK POLİSİN YIKICI FAALİYETİNE KARŞI SAVAŞIM

Politik polisin yıkıcı çalışmalarına karşı savaşım komünist partisinin ve her komünistin ilk sıradaki görevleri arasındadır. TKP 5. Kongresi bu konuda bir karar onayladı. Bu konuda her düzeydeki parti organına, her parti örgütüne ve her komüniste düşen somut görevler vardır.

Politik polisin yıkıcı çalışmalarına karşı savaşım da birinci sıradaki görevler Gizlilik Kurallarının uygulanması ile ilgilidir. Bu görevler parti çalışmasından ayrılmaz. Her üye bu konudaki görevlerini ilk önce günlük yaşamında ve çalışmalarında gizlilik kurallarını eksiksiz uygulayarak yerine getirir. Genç, deneysiz yoldaşların bu doğrultuda eğitilmesi, hata yapan ve eksikleri olan yoldaşların uyarılması, gizli çalışmanın profesyonel düzeyinin sürekli yükseltilmesi ile bu görevler tamamlanır.

Politik Polisin yıkıcı çalışmalarına karşı savaşımın ikinci yönü ajan-provokatör çalışmasına karşı savaşımdır. Bu konuda üyeye düşen görev nedir?

Düşman çalışmasını, yıkıcı sonuçları ortaya çıkmadan sezmeli ve önlemeliyiz. Bunun için sıradan olaylar içinde düşmanın izini tanımak, düşmanın gizli-elini görmek gerekir. İyiye kötüyü ayırttmeyi, soğukkanlı ve sağlıklı düşünmeyi, gözü açık olmayı başarmalıyız. Kuşku verici hiçbir durum gözardı edilemez. Komünistler devrimci uyanıklığı hiçbir zaman elden bırakmaz.

Partinin önerdiği her önlem tartışmasız, ikircimsiz yerine getirilir. Ajanların açığa çıkartılması ve açıklanması çalışmalarını korumak ve güçlendirmek her komünistin görevidir. (Bak: “Siyasi Polis ve Ajan Provokatörlerin Eylemlerine Karşı Savaşım Üzerine”, Z. Tekin, *Yol ve Amaç*, Sayı 4. “Polis Faaliyetlerinin ‘Legalize’ Edilmesi”, *Atılım*, Şubat 1984.)

İLK İŞ, POLİSE KARŞI ÖNLEM

Parti çalışmalarında görev alanımızdaki polis çalışmasına dikkat vermeliyiz. Düşünmemiz gerekir: Polis bu alanda neler yapar? Neyi amaçlar? Polisin elde edeceği hangi bilgiler komünistlerin politik kimliğini, parti örgütlerinin gizli çalışmasını, örgütü açığa çıkarır?

Polis kendi çalışmasını değişik kimlikler, maskeler altında yürütüyor. Partiye ve çevresine sızmayı amaçlıyor. Çalıştığımız ortamda bilgi alabileceği elverişli olanaklar arıyor. Bunu nasıl başarabilir? Zayıf yer neresidir? Nasıl yaklaşabilir? Kimleri etkileyebilir? Satın alınacak, korkudan işbirliği yapacak, provokasyona gelecek kimse var mı?

Tüm bu soruları ve cevaplarını kendi çalıştığımız ortamda değerlendirip düşünürsek ilk önlemleri bulmamız

zor olmayacaktır.

Polisin bilgi alması önemli tehlikedir. Bu bilgiyi temel amacı için kullanır. O anda, bir yada birkaç yoldaşı savaş dışı tutmak istiyorsa, bu doğrultuda bilgiyi kullanır. Tutuklama da yapar. Böyle davranırsa elindeki bilgi de açığa çıkar. Bu nedenle çoğu kez böyle olmuyor. Parti üyesi açığa çıksa bile polis ona dokunmayabilir. İzleyerek yeni üyeleri açığa vurma yolunu araştırır. Yöneticilere ulaşmaya çalışacaktır.

Bilgi olmadan tutuklama-sorgu olmaz, polis eyleminin her biçiminin etkisi daralır. O halde, tüm işimiz polisin elde etmeye çalışacağı bilgileri korumaya göre yürümelidir.

Parti çalışmasından herkes kendini ilgilendireni bilir. Örgütle, üyelerle, sempatizanlarla, gizli çalışma ile ilgili her bilgi Parti Sırrı'dır. Parti Sırrı'nı ne kadar az kişi bilirse, o kadar çok güvenlik vardır. Gizli çalışmanın çekik kuralı budur. Hiçbir üye, bir diğerinin işini öğrenmeye çalışamaz. Bu davranışlar iyi karşılanmamalı ve unutulmamalıdır. Hangi nedenle olursa olsun görev sırasında yada sonrasında parti işi ile ilgili bilgi (gerekli rapor vermenin dışında) kimseye aktarılamaz, sohbet konusu yapılamaz. Gevezelik "meraklı"lıktan da tehlikelidir, hoş görülemez.

Bu konuda şu önemli noktayı hiç akıldan çıkarmamak gerekir. Polisin bir görevi de parti içinde güvensizlik yaymaktır. Yersiz kuşkuyla yoldaşça ilişkiler zedelenmemelidir. Kuşku varsa araştırılır. Hiçbir kuşkulu durum küçümsenemez, partiye bildirilir. Bu görevi gizlilik içinde ve yoldaşlık ilişkilerini zedelemeyen yapmak olanaklıdır. Sonuçsuz kalan ve yersiz olduğu anlaşılan kuşkuyla olacaktır, bunların, giderilmesi zor kırgınlık ve güvensizlikler yaratmasına izin verilemez. Birbirine güveni olmayan

kişilerin gizli çalışmayı başarması olanaksızdır. Güven ortamı korunmalıdır.

Komünist açık yürekli olmalıdır. Onun partiden gizleyeceği bir şey olamaz. Özellikle gizlilik kuralları konusunda ve kendi yaptığı küçük-büyük hatalar konusunda açık olmak gerekir. Yapılan hatayı gizlemek hem komünisti hem partiyi tehlike altında tutar.

Polis dikkatini çeken, ilgi duyduğu kişileri ve yerleri izlemekte, gözetlemektedir. İzleme polisin en eski ve vazgeçemediği bir yöntemidir. İzleme ile elde edilen bilgiler polisin diğer eylemleri için kullanılır. Yardımcı bir çalışmadır. İzleme için izleme olmaz.

Polis izlemesi tehlikeli sonuçlara yolaçabilir. Polis bu eylemini genellikle gizli yürütmektedir. Ortaya çıkarılması -farkedilmesi- güçtür.

Çalışmalarımızı yürütürken polis izlemesini her zaman gözönünde bulundurmak zorundayız. Bu konuda uyanıklık eksikliğinden ve dikkatsizlikten kaçınmalıyız.

İzlemeyi farketmişsek, ilk önce -tehlikeye yol açmadan- durumu partiye bildirmenin bir yolunu bulmalıyız. Gizli kalması gereken ilişkileri ve yerleri korumak için -izlemenin kalktığından emin oluncaya kadar- buralara gitmemeliyiz. Yaşamımızı, günlük işlerimizi sıradan bir insanınki gibi sürdürmeye devam etmeliyiz. İzlemeyi farkettiğimizi ise hiçbir biçimde sezdirmemeliyiz.

Durumu değerlendireceğiz. Polisin bizi neden izlediğini ve bu izlemenin nasıl başlamış olduğunu bulmaya çalışmalıyız. Değerlendirmelerimizde önümüze birden çok ihtimal çıkabilir. En olumsuz ihtimale göre hareket etmeliyiz.

Neden en olumsuz ihtimal? Gizli çalışmanın kuralı şudur: Her somut olayda hiçbir ihtimali gözden kaçırmayacağız, en olumsuz ihtimale göre önlem alacağız.

Her zaman "kötümser" mi olalım? Komünistler çalışmalarında, yaşamlarında iyimserliği (optimizmi) elden bırakmaz. Bizim iyimserliğimiz işçi sınıfına, emekçi yığın-lara ve sosyalizmin zaferine olan inancımızdan kaynaklanı-r. Ama bizi amaçlarımızdan alkoymak isteyen düş-manın varlığını unutamayız. Parti işi şansa bırakılmaz. Olumsuz ihtimale göre en etkin önlemi alırız. Partiyi koruma ve güvenli çalışmanın vazgeçilmez koşulu bu-dur. Bugünkü etkili önlem yarın için güvenli bir ortam sağlar.

Polise karşı aldığımız önemlere her çalışmamızda yer vermeliyiz. Örneğin, parti toplantıları. Parti örgütünün çalışmalarının düzenlenmesi için toplantı yapıyoruz. Her sorunda olduğu gibi burada da gizlemenin iki yolu var-dır. Ya yaptığımız işin tümünü -her bir unsurunu- göz-lerden uzak tutacağız, yada gözle görüldüğünde anlaşıl-mamasını sağlayacağız. İkiyden çok kişinin dikkati çekme-den biraraya gelmesi ve bunun açıklanabilir, doğal bir gerekçesi olması gereklidir. Parti ilişkisi olduğu anlaşıl-mamalı. Bunu her zaman yapamayız. Peki ne yapılacak? Bizim için gerekli olan örgütlü, kolektif çalışmanın sağ-lanmasıdır. Çalışmalarımızı ikili görüşmelerle yürütebili-riz. İki kişilik görüşmeyi gizlemek, doğal bir gerekçe ile yapmak daha kolay olacaktır. Gerekli önlemleri ala-mıyorsak toplantı yapmamalıyız.

Bu yöntemle kolektif çalışmayı sağlayamıyoruz diye düşünen olabilir. Toplantı yaparak kolektifliği biçim ola-rak sağlar gibi görünüyoruz. Ama kolektif çalışmanın özünü sağlayan biraraya gelmek değildir. İki görüşmeler

yardımları ile ve -ancak gerekli olduğu zamanda ve tüm önlemleri aldığımız- toplantılarla etkin bir kolektif ça-lışma gerçekleştirilebilir.

PLANLI, TITİZ BİR PARTİ ÇALIŞMASI

Planlı çalışmalıyız. Politik görevlerimiz nedir? Bugün hangi amaç için çalışıyoruz? Bu amaca uygun olarak örgü-tümüzün çalıştığı alandaki hedeflerimiz nelerdir? Güçlü bir parti örgütünün yaratılması için nerelerde yeni mev-ziler kazanacağız, nerelerde yeni örgütler kurmalıyız?

Bizim gücümüzle gerçekçi olarak hangi hedeflere, ne ka-dar zamanda ulaşabiliriz? Önceliği hangi görevler alıyor?

Bu soruların cevapları bizim çalışma programımızı oluş-turacaktır. Çalışmalarımızı planlamalıyız. Hedeflerimizi saptadık. Bunun için hangi ilişkiler kurulmalıdır; propa-ganda nasıl yapılacak, hangi araçlar kullanılacak; hangi ey-lemler gereklidir, bunlar belirlenecek.

Çalışma planlandı. Şimdi görev bölümü. Parti örgütü her işin küçük parçalarını saptamalı. Herkese görev ve görev için yetecek bilgi verilecek. Üyelere, sempatizanlara yeteneklerine, koşullarına ve olanaklarına göre yapabile-cekleri görevler verilmelidir. Kolektif çalışma ve uyumlu davranış kurmay merkezi olan parti örgütü sağlayacak.

Büyük işlerin başarılmaması küçük-küçük işlerin birleş-me-iyle olacaktır. Küçük taşlar bilinçle yanyana getirilirse bü-yük bir mozaik oluşuyor. Taşların tek tek ne olduğunu kimse anlamayabilir. Mozaikin etkisini ise herkes görecektir.

Küçük basit işleri gizlemek için yaşamda, işyerinde bir-çok olanak bulabiliriz. Planlı, titiz bir çalışma gizlilik kural-larının uygulanmasını yetkinleştirecektir. Her iş için sora-

lım: Neyi gizleyeceğiz? Kimden gizleyeceğiz? Gizlilik kuralları davranış biçimimizi belirlemeye yardım edecektir.

GEREKİĞİ KADAR İLLEGAL OLANAKLI OLDUĞU KADAR LEGAL

Komünistlerin çalışmalarını önlemek için bir dizi yasak var. Düşünce ve eylemimize karşı terör uygulanıyor. Bunların amacı partinin işçi sınıfı ve emekçi yığınlarla bağlarını korumasını ve geliştirmesini önlemektir. Bize dayatılan bu koşulları aşmak zorundayız.

Yalnızca “parti” için çalışmak, “mükemmel” örgütler kurup, kendi içimize kapalı kalmak yetmez. Parti kendi başına amaç değildir. Parti işçi sınıfı ve emekçi yığınlar için, onların çıkarlarını savunmak ve gerçekleştirmek için vardır. Parti örgütleri emekçi yığınlardan kopuk kalırsa, onları aydınlatabiliyor ve yön veremiyorsa, koşullar ne olursa olsun yığınları örgütlemeye ve savaşımın içinde yol gösterici olarak yer alamıyorsa neye yarar?

Yalnızca illegal çalışma biçimleri bize dayatılan koşulları aşmaya yeterli olmaz. Gizli çalışma koşulları nedeniyle sınırlıdır. Gizli çalışma koşulları örgütlerin yapısına yansımaktadır. Örgütsel çalışmaya herkes katılamıyor. Parti üyeleri ve sempatizanlar görev alabiliyor. Oysa, yığınlara ulaşmalıyız, işçi ve emekçileri artan biçimde savaşıma, çalışmalara katmalıyız. Bunun için legal olanaklardan yararlanmak gerekli ve zorunludur.

Parti çalışmalarımızda legal olanakların kullanılması ile illegal çalışmamızı uyumlaştırmalıyız. Legal olanaklar bizim yığınlara ulaşma yolumuzdur. Illegal çalışma ile legal çalışmada sınırlı kalan politik-ideolojik-örgütsel görevleri tamamlıyoruz. Illegal çalışma düşmanın örgütü-

müze sızmasını önleyebilir onun vereceği zararı en aza indirir.

İnsanların birarada bulunduğu her yerde legal olanak vardır. Bunlar insanların günlük yaşam ilişkilerinden başlıyor (Komşuluk, iş arkadaşlığı, kahve sohbeti, hemşeri, akraba çevresi vb.). Sosyal, kültürel ilişkiler, spor, gezi, aile ziyaretleri vb. Bu örnekleri çoğaltabiliriz.

Örgütlenme olanakları da vardır. (Dernekler, kooperatifler, meslek kuruluşları, yardım-dayanışma sandıkları; Sendika çalışması, bu çalışmanın içinde bir dizi ek olanak; seçim çalışması, izin, yemek komitesi, temsilcilik vb.)

Yasalarda açık olarak yer almayan ama halkın gözünde doğal olan ve engellenmesi zor olanaklar vardır. Bunlar ve her somut durumda ortaya çıkabilecek yarı-legal örgütlenme ve bunun içinde propaganda olanakları her yerde bulunabilir.

Parti örgütü çalışma programı içindeki hedefleri gerçekleştirirken her görev için kullanabileceği legal, yarı-legal olanakları araştırıp, incelemelidir. Bunların herbiri farklı amaçları olan örgütlenmeler, ilişkilerdir. Bunlara politik çalışma içerik kazandıracak ve hepsini aynı amaç için birleştirebilecektir. Bunu sağlayacak ise illegal çalışmanın gücü olacaktır.

İlegal koşullar nedeni ile “dar” kalan örgüt, legal olanaklardan yararlanmayı becerecek etkisini yükseltebilir. Çevresi ve etkisi ile yığınsallaşır. Yığınsallığın ölçüsü, politik hedeflerimiz doğrultusunda savaşıma katılan işçi ve emekçilerin sayısıdır.

Bizim böyle düşündüğümüzü düşman da biliyor. İşçi ve emekçilerin kendi istemleri için savaşmalarının içinde komünistleri arıyor. Buraya ajan-provokatörlerini yolluyor. Partiye sızmayı amaçlıyor. Legal olanakları yaygın kullanmak bizi düşmana karşı zayıflatıyor mu? Kesinlik-

le hayır. Legal ve illegal çalışma arasındaki ilişkiyi doğru saptıyorsak ve gizli çalışmamızda hata yapmıyorsak zayıflamayız. Tersine yığın bağlarını güçlendirmemiz bizi düşmana karşı daha güçlü yapacaktır.

İlk önce, yığınlarla sıkı ilişkisi olan parti örgütlerinin olanakları artacaktır, gizli çalışmaları örtmek, kamufle etmek kolaylaşacaktır. İkincisi, düşman yalnız kendi yararına ve yığınların-partinin zararına çalışma ortamı bulamayacaktır. Üçüncüsü, militanları tanımak ve sınamak için yığın savaşımının içinde en sağlam ölçüler bulunacaktır.

Lenin Bolşevik Partisi MK'ne kadar sızan Malinovski'nin bir çok değerli Bolşevik'i yakalattığını ve birçoğunun erken ölümüne neden olduğunu söylerken şöyle diyordu: "Eğer Malinovski daha büyük bir kötülük yapmadıysa, bu, legal çalışma ile illegal çalışma arasındaki ilişkiyi doğru saptamış olmamızdandır. Güvenimizi kazanmak için, Malinovski, Partinin Merkez Komitesinin üyesi ve Duma'da milletvekili sıfatlarıyla, bize, legal günlük gazeteler yayınlama işinde yardımcı olmak zorundaydı. Bu gazeteler Çarlık düzeninde bile, menşeviklerin oportünizmine karşı mücadele ediyor ve bolşevizmin temel ilkelerini üstü örtülü biçimde yayıyordu. Malinovski, bir eliyle bolşevizmin en iyi militanlarından birçoğunu hapishaneye ve ölüme gönderirken, öteki eliyle legal basın yoluyla onbinlerce yeni bolşeviğin eğitilmesine yardım etmek zorundaydı..."

"... burjuvazi, komünist partilerine elbette provokatörler gönderecektir. Bu tehlikeye karşı savaşmanın yollarından biri, legal çalışma ile illegal çalışmayı akılcıca birleştirmektir." (*Sol Komünizm*, Sol Yayınları, s. 40-41.)

Böyle bir çalışmayı örgütleyebilmek için "gizliliği yaşam biçimine dönüştürmeliyiz", Elimizde yasalaşmış reçeteler yok. Yaratıcı olmalı, her durumda en uygun davranış biçimini seçmeliyiz.

Örgüt çalışmalarımızı yapay olarak darlaştıracak, yığın bağlarımızı zayıflatacak bir gizlilik bizim anlayışımız değildir. Bu maceracılık olur.

Gerekli olan önlem, gerekli olan yerde alınır. Gizlilik kuralları yaşama uygun ve doğal biçimde uygulanırsa güvenlik yaratır. Ters olursa bu "oyun" olur, amaç kaybedilir.

Güvenlik ve gizliliği koruma gerekçeleri ile hareket azlığı, çalışmayı kesmek, güvenli kullanılabilecek örgüt olanaklarını kullanmamak az rastlanan bir sorun değildir. Gizlilik için "gizlilik" olmaz. Gizlilik tek başına amaç değildir. Gizlilik kuralları yığınlarla bağlarımızın sürekliliğini, çalışmanın korunmasını sağlamanın aracıdır. Bu devrimci gizlilik anlayışıdır.

Öteyandan çalışıyoruz, iş yapıyoruz gerekçeleriyle gizlilik kurallarının boşlanması ve gereken önemin verilmemesi de görülüyor. Böyle bir tutum en başta parti disiplini çığnemektir, parti suçudur. Bu davranışı haklı göstermek için "polis bizi tutamadı, öyleyse güvenlikteyiz, iyi çalışıyoruz" diye bir gerekçenin öne sürülmesi ise, en hafif deyimle ciddiyetsizliktir.

Parti örgütleri yığınların içinde bir yandan önderliği kazanacak, yığın savaşımının pratikte de öncüsü olacak, demokrasi savaşımının bayrağını taşıyacak, işçilerin, emekçilerin çıkarlarını en önde savunacak ve örnek olacak. Diğer yandan açığa çıkmayacak, deşifre olmayacak. Bu başarılabılır.

Dikkatli, planlı bir çalışma. Profesyonel çalışma. Gizliliği yaşam biçimine dönüştüren komünistlerin çalışması. İşte bunlar başarıyı sağlayacaktır.

DENEYİM VE USTALIK

TKP sert terör koşullarında derin gizlilikte savaşıyor. Parti örgütleri -giderek- gizli çalışmada daha deneyli olmaktadır. 12 Eylül sonrasında çok şey öğrendik. Birçok parti işi, eylem gerçekleştirdik. Bu eylemlerin herbirini bir öncekinden daha deneyli olarak yaptık. Gizli çalışmada ustalaştık mı? Bu soruya hemen olumlu yanıt vermek zordur.

Parti çalışmalarında hâlâ zayıflıklar vardır. Bu zayıflıklar yalnızca komünistlerin kişisel deneyimsizliklerinden, öznel hatalarından, olanaksızlıklardan vb. kaynaklanmıyor. Bugünkü çalışma biçimimizin ve yakın geçmişteki çalışmalarımızla bunun arasındaki farkın olumlu, olumsuz etkileri vardır.

TKP 60 yıldan fazladır gizli çalışıyor. Ama, parti deneyiminin üyelere yaygın olarak aktarılabilmediğini söyleyemeyiz. Partideki kuşak boşluğu nedeni ile bu gerçekleşmedi.

12 Eylül öncesinde yarı-legal çalışma anlayışı yaygındı. Legal-illegal çalışma biçimlerinin uyumlaştırılmasındaki zayıflıklar, legal çalışma biçimlerinin daha yetkinleştirilememesi, illegal örgüt yapısının güçlendirilmesi çabalarının zayıf kalması vb. nedenler olumsuz sonuçlara yol açtı: Nesnel koşulların etkisi partiyi yarı-legal konumlara çekti (*Mustafa Suphi 100. Yıl Tezleri*, Prg. 185). Koşulların gerektirdiği ölçüde ve örgütün gelecek güvenliğini sağlayacak biçimde gizlilik kurallarını uygulamadık. Politik

polisin yıkıcı çalışmalarına karşı savaşımında gerekli çabaları göstermedik. (*Agy, Prg. 181-182. 5. Kongre Kararları*, Karar 20) Zayıflıkların yanı sıra nesnel koşulların etkileri bir tür kendiliğinden gelişmeye yol açtı. Bu gelişme örgütleri ve kadroları etkiledi, şu yada bu ölçüde izler bıraktı.

12 Eylül'den sonra bu anlayış hemen yok olmadı. Mayıs 1981 saldırısı bu anlayışın izlerini bize acı sonuçları ile gösterdi.

Mayıs sonrasında bugüne kadar çok yol aldık. 1981, 1982, 1983 MK Plenumları ve 5. Kongre zayıflıkları saptadı, bunları gidermek için görevleri belirledi. Zayıflıkları gidermeye çalıştık. Saldırı altında örgütlerin toparlanması ve yeni çalışma biçiminin kavranması çalışmaları paralel yürüdü. Parti örgütlerinin somut durumlarının, karşı karşıya bulundukları sorunların, kadroların düzeyinin farklılığı ve -geçici de olsa- kopukluklar nedeni ile yine yer yer kendiliğinden gelişme gerçekleşti. Bu defa gelişme eskinin tersine oldu. Gizliliğe uyma çabası ile oluştu. 12 Eylül sonrasında yoğun baskı ve terör koşulları kendiliğinden gelişmenin yönünü derin illegaliteye çekti. Bu olumludur. Ama, eksikleri gidermede yeterli olacağını sanmayalım.

Üstelik, eski anlayışa bağlı bir dizi eksikliğin de -eski biçimleri ile olmasa da- bugünkü çalışmamızda hâlâ izleri vardır. Bugünkü çalışmamız -zayıflıkları ile birlikte- koşullara uymaktadır. Değişecek koşullar karşısında ise denemedi. Ama, eksikleri gidermek ve olumsuz izleri silmek için hâlâ zamanımız vardır. Kendiliğinden gelişmeyi bilinçli, örgütlü davranışlara çevirmek gerekiyor. Tüm parti düzeyinde sürdürülen örgütlü çabalara, kişisel çabalarımızı katarak bunu başarabiliriz.

Eski deneyimiz -eksik ve yanlışları da içinde- büyük

değer taşıyor. Yeter ki ders çıkarmasını bilelim. 5. Kongre'nin onayladığı Parti Tezleri bu konuda önemli adımlar attı. Parti örgüt ve üyelerine parti deneyiminin derslerini geliştirme çabalarına katılmaları için uyarı yaptı. 1973-80 deneyimini kavramak, değerlendirmek ve değişen koşullarımız için dersler çıkarmak gerekiyor.

1980 sonrasında yeni deneyler edindik, öğrendik. Çalışma stilimizi iyileştirmeye çalıştık. Yeni deneyim yeni koşullarda oluştu. Bu koşullar bizim önceden iyi tanımadığımız bir ortamı yarattı. 12 Mart deneyimini yaşamış devrimciler için de bunu söyleyebiliriz. Yeni koşullarda eski deneyimize dayanan bilgilerimiz gelişiyor, yenilerini öğreniyoruz. Yeni kazandıklarımız önemlidir. Ama herşey değildir. Yeni eksiklerimiz de var.

Bugün eski zayıflıklarımızı unutarak yada edindiğimiz deneyimi abartıp, mutlaklaştırarak yetkin bir çalışma sürdüremeyiz. Her iki deneyimin de olumlu yanlarını uygulayacağız. Eksik, zayıf yanlarını gidermek için dikkat göstereceğiz. Bu eksiklikleri biz yaptık. Yine yapabiliriz, ama yapmamalıyız.

Çalışmalarımızda gizlilik kurallarını yalnızca görgümüzze göre uygulamak yeterli değildir. Deneyimizi bilgi ile bilinçle birleştirmeliyiz.

Bunu nasıl yapacağız? Eski deneyimizden dersler çıkartarak ve yaptığımız her işten sonra görevi nasıl gerçekleştirdiğimizi gözden geçirerek. Olumlu yanları sonraki işlerde yararlanmak için saptayacağız. Olumsuz yanları, zayıflıkları gidermek için önlemler alacağız. Bu, bizim sürekli işimizdir.

Şunu da akıldan çıkarmamalıyız: Deneyimden gerçekten yararlanmak için çalışma stilini iyi kavramalıyız. Yani, bugünün çalışma koşullarının ve politik görevlerimizin gerektirdiklerini birlikte düşünmeliyiz.

Uzun illegal çalışma yılları, sayısız parti görevleri, tehlikeli işler; tüm bunlar ustalık için yetmiyor. Her gün daha ustalaşmak için daha öğrenmek, deneyimden yararlanmak, dersler çıkarmak gereklidir. Partinin politik polisin yıkıcı çalışmalarına karşı savaşım konusunda ve örgütsel-politik çalışma stilimizle ilgili yayınlarından yararlanmalıyız. (Kuşkusuz, bu tür yayınlar ne kadar ayrıntılı ve geniş yapılırsa o kadar iyi olur. Ne var ki, herşeyi yazmak ve yaymak olanaksızdır. Ayrıntılı pratik yöntemler, çalışma "reçeteleri" düşmana da yol gösteriyor. Militanların yaratıcılığını köreltiyor, çalışmalarda derin zayıflıklar yaratıyor.) Atılım'ın Yol ve Amaç ve Yeni Çağ'ın yazılarını, parti broşürlerini eğitim amacı ile kullanabiliriz. Lenin'in yapıtlarında bu konudaki teorik temelleri ve pratiğin derslerini bulabiliriz. Diğer ülke devrimcilerinin çalışmalarını içeren romanlar dikkatli okunursa, yararlanacak bir çok materyal bulunabilir. Onların çalışma anlayışını ve pratik yöntemlerini nasıl bulduklarını öğrenebiliriz.

Gizlilik kurallarına uygun çalışmamızı yürütürken ölçümüzü iyi belirlemeliyiz. Eskiye göre daha iyi olmak ölçü değildir. Diğer devrimci, yurtsever örgütlerin gizli çalışmalarına göre daha iyi ve etkin olmak da ölçü olamaz. Bizim, bu arkadaşlara da öğretmemiz, örnek olmamız; bunun için de "iyi" değil, "çok iyi" olmamız gerekir.

Ölçümüz çalışmamızın amacı, içeriğiyle bağlıdır. Düşmanın tutumuna, politik polisin yıkıcı çalışmalarında uyguladığı yöntemlere, partimiz ve ilerici güçlere yöneltilen baskıların düzeyine bağlıdır. Bunlara göre ne kadar gerekiyorsa o kadar. Gereken, düne göre çoktur. Yarına göre ise az kalıyor olabilir, daha ağır koşullarla da karşılaşabiliriz.

Bugünkü koşulların ustası olmalıyız. Ustalaşırsak, yarının daha ağır koşullarının ustası olmak için çok zaman gerekmeyecek. Demokratik olanakların görece gelişeceği bir ortama da hazır olmalıyız. Eğer legal olanaklar genişlerse, bu illegal çalışmayı zayıflatacak nesnel-özel bir dizi etki de yapacaktır. Bu etkilere karşı illegal örgütü korumak için, gizli çalışma anlayışını bugünden özümsemiş olmalıyız, ustalaşmalıyız.

Usta titiz çalışmalar yapan yoldaşlarımız var. Ama, tüm parti düzeyi için çalışmalarımızı nitelersek, zanaatkar deyiimi ile kalfa olduk. Deneyersiz çıraklarımız da var, usta sayımız ise azdır.

PARTİ ÇALIŞMALARININ GÜVENLİĞİ

Başarılan eylemin, parti işinin ardından içimizi bir sevinç duygusu kaplıyor. Bu duygu kendimize olan güvenimizin artmasıyla da karışıyor. Kendine güven duygusuna dikkat etmeliyiz. Kendimize güvenimizin artması, başarıdan hoşnutluğumuz yaptığımız işi gözden geçirmemize, eksiklerimizi bulmamıza engel olmamalı, en kötüsü onları tekrarlamamıza yol açmamalıdır. Bir işi başarıyla bitirdiğimiz zaman bir sonraki işi daha iyi yapmak için kendimizi hazırlamalıyız. Şimdiki halimizden hoşnut kalırsak bunu başaramayız. Sürekli öğrenmek, kendimizi geliştirmek, zayıflıklarımızı bulup-gidermek zorundayız.

Gizlilik yaşam biçimimiz olacak. Gizlilik kurallarının uygulanmasında bir eksikliğin ilk izini sezdiğimiz zaman tedirgin olacağız. Şüpheli en küçük bir durum bizim yakamızı bırakmayacak, düşündürecek. Güvenli olmayan bir durumun “kokusunu” alacağız. Ustalaşacağız.

Bunlar, sıradan, basit bir “alışkanlık” olarak gerçekleştirilemez. Gizlilik kuralları bilinçli, düşünülerek ve planlı uygulandığı ölçüde ve kendimizi geliştirme isteği ile yaşam biçimimize dönüşecek. Dönüştüğü ölçüde parti güvenliği pekişecek.

Savaşım biçimi ne olursa olsun, yaptığımız her parti işinde -hatta en küçüğünde bile- tehlike vardır. Bir işin planlanmasında bunu akıldan çıkarmamalıyız. Parti çalışmasında başarısızlığı, savaşta yenilgiyi hesaba katmadan olmaz. Bu, bize Lenin’in öğüdüdür. Mutlak güvenlik ancak savaşa son verirse, işi bırakırsak olur. Bu da bizim yolumuz değildir.

Parti çalışmasında tehlikeyi, riski en aza indirmeliyiz. Bunu, gizlilik kurallarına uyararak ve planlı bir çalışma ile başaracağız. Önceden düşünülmemiş en küçük bir iş veya bir işin en küçük parçası kalmamalıdır.

“Başarısızlıkların olağanüstü durumlardan ötürü meydana geldiği” görüşüne göre çalışamayız. Olağanüstü olacak durumu da düşünmeli, önlemini öngörmeliyiz. Yaşamda gerçekten olağanüstü ve düşünülemeyecek durumlar olabilir; ama bu istisna olandır. Genellikle ise başarısızlıklarda hatalar, eksikler, plansızlıklar rol oynuyor.

Gerçek durumu görmeden plan yaparsak da sonuç olumlu olmayacaktır. Çalışmalarımız niyetlerimize, dilekelerimize göre değil, gerçeklere ve gerçek olanaklara göre düşünülüp, planlanmalıdır. Bunun en basit anlatımı şöyledir: Altından kalkamayacağın işe hiç girme! Yapabileceğin ve olanaklarının altında kalan işlerle de yetinme!

Her zaman, önümüze koyduğumuz hedeflerle, olanaklarımız uyuşmuyor. Bugün ne kadarını yapacağımızı iyi saptamalıyız. Yarın için hangi olanağı hazırlayacağımızı düşünmeliyiz. Her hedefe varmak için geçilecek yol kolay olmayacak. Çalışmalarımızı iyileştirerek, özveriye artırarak

rak, güçlerimizi akıllı kullanarak en zor yolu bile geçebiliriz. Çabalarımızla koşulları, olanakları değiştirebiliriz.

Parti işini planlarken güvenlik sorununu düşünüyoruz. İlk işimiz budur. İlk bakışta, elimizdeki işi güvenli bir biçimde yapmak olanaksız görünüyor. Düşünüyoruz, ya işten vazgeçeceğiz yada güvenlikten.

Doğru değil! Önümüzde iki seçenek yok. "Ya iş, yada güvenlik"; seçenekler böyle değil. Tek seçenek var: Güvenlikli iş! Hemen düşüncemizi başka yere kaydırmayalım. Düşünelim, tekrar ve tekrar. Bu işi güvenli biçimde yapmanın başka yolu yok mu? Bunu bulmalıyız, çünkü yapmak gereklidir.

Bir eylem, bir parti işi tek bir parçadan oluşmuyor. Herbirini ele almamız gerekecek. En basit işin bile parçalarını, onu oluşturan unsurları düşünelim. Her bir parça için güvenli, kurallara uygun bir biçim bulabiliriz.

Örnek olarak bir buluşmayı ele alalım. Bunun unsurlarını ayıralım. (Böyle işleri yaparken üzerinde fazla düşünüyoruz, oysa düşünmeliyiz.) İlk önce biz ve buluşmaya gelecek yoldaş. İki ayrı unsur. Buluşmada küçük de olsa bir not, materyal verilecekse bu da ayrı bir unsur sayılmalıdır. Her iki taraf -ve materyal için- güvenlik düşünülecektir. Yapacağımız işin diğer bütün unsurlarını ele alırken bunları hep gözönünde tutmalıyız.

Diğer unsurlar: Buluşma yerine nasıl gidilecek, buluşma yeri, biçimi, zamanı, görüşmeyi yapacağımız yer, süresi, ayrılma yeri, her biri için dönüş yolu, olağanüstü bir durumda ne yapılacak, buluşma olmazsa yada kesilmek zorunda olursa ne olacak, materyal varsa nasıl taşınacak, yerine nasıl ulaşacak, her bir unsur için gerekli maskeleye -kamuflej- doğal gerekçe vb.

Kuşkusuz buluşmalara yabancı değiliz. Ama, her seferinde -tüm unsurları- yeniden ele almak, (en olumsuz

ihtimale göre hazırlanmak) her bir unsurun güvenli biçimde nasıl gerçekleştirileceğini belirlemek gereklidir.

Başka işlerimiz için de onu oluşturan unsurları ayrı ayrı belirlemeli ve düşünmeliyiz. Tehlikeyi azaltacak, rizikoları en aza indirecek biçimi bulabiliriz.

Parti güvenliğini düşünüyoruz. Parti güvenliği: kadroların güvenliği ve parti çalışmalarının güvenliğidir. Bu iki kavram birbirine sıkıca bağlıdır. Ama, özdeş değildir. İlk önce parti çalışmalarının güvenliği ve sürekliliği. Kadroların güvenliği, çalışmaların sürekliliğini sağlamak ve parti güvenliği içindir. Riziko olacaksa bile, bu parti çalışmalarının geleceğini tehlikeye atmamalıdır.

GİZLİLİKTE HATA

Örgüt sekreteri, yoldaştan rapor alıyor. Yoldaş işini başarmış, sonuç almış. Anlatıyor. Anlatırken, sekreterin dikkatini çekiyor. Bir noktada gizlilik kurallarına uymayacak bir iş yapmış. Parti işini yerine getirmek için bu hatalı biçimi düşünmüş.

Sekreter düşünüyor: "Yoldaş samimi. Bir şey de olmamış, sonuç iyi. Yoldaş iyi ve özverili çalışıyor". Sekreter yeni görevini vermeyi düşünüyor. Böyle olmamalıdır.

Yoldaş başarılı, iyi, güzel. Herkes onu kutlasın. Ama, bu eksikliği ve hatayı örtemez. Olumsuz ihtimali düşünürsek, bu hata yoldaşı ve tüm parti örgütünü savaş dışı bırakacak sonuçlara yol açabilirdi. Bir şey olmamışsa da bunu garanti edecek bizim aldığımız önlem eksik.

Sekreter, yoldaşı kutlamalıdır, çünkü iyi bir iş yapmış. Onu uyarmalı, çünkü hatalıdır. Bu hatayı yinelerse görev alamayacağını bildirmeli. Yoldaşla konuşmalı ve onun diğer çalışmalarını yakından incelemeli. Belki başka bir yerde bu hatanın kardeşi vardır.

Gizlilikte hata yapan yoldaşı uyarmayan da aynı ölçüde sorumludur. Hiçbir hata giderilmezse yalnız kalmaz, arkası gelir. Sonraki hatalar aynı ölçüde kalmayacaktır, sonuçlarıyla daha derin yıkıntıya yol açmaya aday olacaktır.

Çalıştığımız koşullarda bir komünistin -herhangi bir yerdeki- boşboğazlığı -dikkatsizce iki sözü- yüzünden kendisinin, yoldaşlarının özgürlüğü, parti örgütü yok edilebilir. Her hata yol açacağı böylesi sonuçlarla birlikte düşünülmelidir.

Gizli çalışmada yapılan hata küçük olabilir. Ama, bu cürümü kadar yer yakmıyor. Küçük bir hata tüm örgütü yakabilir. Birçok yoldaş polis tarafından açığa çıkarılır. O güne kadarki çalışma -kimi sonuçlarını da götürerek- yokedilir. Bu hata nedeni ile birşey olmadı diyelir. Bu durumda, biz dinamit sandığının üstüne oturup, fitilini de ateşliyoruz. Ateşledik birşey olmadı. Beklersen. Fitil bitince olacak.

Hatayı gidermezsek gizliliğin bu çiğnenen kuralını yok saymış olacağız. “Bu hata yapılır, ama birşey de olmaz”. Yoldaşlarda böyle düşünme alışkanlığı doğacak. Kural çiğnemek “kural” haline dönüşecek. Uzun yıllar gizlilikte çalışanların en sık düştükleri hata budur. Kimi yoldaş bilmediğinden ve sonuçları kestiremediğinden, kimisi de çok “bildiğinden” bu yola sapabilir.

Zaman zaman, kendine güven duygusu nedeniyle tehlikeyle oynamak çekici geliyor. Tehlikeyle oyun olmaz. Burada oynanan parti güvenliğidir. “Gizlilikte çalışan komünist mayıncıya benzer”. Bir kez hata yapabilir. İkincisini yapmaya vakti kalmaz. Böyle düşünmeliyiz. Çalışmalarımızı “istisna”larla planlayamayız.

Gizlilik kurallarında büyük hatalar küçük hataların birleşmesiyle yada bunların sistemleşmesiyle oluşuyor. Bü-

yük hatalar daha az oluyor. Sonuçlarını düşünerek büyük hata yapanlar için hemen kuşku belirtmemiz doğru olmayabilir. Ama, bu davranış parti için tehlikelidir. Davranışın sahibi yoldaş için bir fikir oluşturmalıdır: “Parti disiplinini çiğniyor, kurallara uymakta zayıflık gösteriyor”. Böyle davranışların sürmesine izin vermek de disiplinsizliktir. Bu sadece tehlikeyi büyütecektir.

Bir yoldaşımız var. Aranıyordu, illegal konumlardaydı. Gizlilik kurallarını iyi biliyor, uyguluyordu. Bütün işleri düzenli, örnek bir çalışma yürütüyordu. Bir gün yakalandı. Yakın bir akrabasının evine kısa bir ziyaret için uğramış. (Polis aradığı kişinin ilk önce yakın çevresini kontrol altına almaya çalışıyor.) O güne kadar uyguladığı kuralların bir anlamı kalmadı. Denizde iyi yüzüyor, ama bir kaşık suda boğuldu. Bu örnek ile şunu anlatalım: Gizlilikte yapılan hata, başarıyı da götürür. Gizlilik kurallarının yaşamda uygulanması bir bütündür. Biraz-çığı olmaz.

Ustalaşmak ve hatasız çalışmak gerekiyor. Peki, hiç hatasız çalışma olur mu? İş yapan hata da yapacak.

Bu doğru. Küçük hatalar ve giderilebilecek hatalar için bunu söyleyebiliriz. Belki hata yapacağız, düzeltmeye de çalışacağız. Ama, bilmeliyiz ki, her hatamız için bir fatura ödeyebiliriz. Bu kaçınılmazdır. Gizli çalışmada düşman hoşgörülü davranmayacak, bu “oyun” değil, eksiğimizi tamamlamak için devre-arası olmayacak.

Komünist açığa çıkartıldı yada ele geçirildi. Polis onu izleyecek yada zindana atacak. Zindanda savaşım sürüyor. Hem de en keskin biçimiyle. Dışarda kalmaya çalışmalıyız. Çünkü, savaşım için daha çok olanak olacaktır.

Zindandaki serbest bırakılırsa (yada açığa çıkarılan üye tutuklanmamışsa) polis onun peşindedir. Normal yaşam-

larını sürdürmelerini, normal toplumsal ilişkiler kurmalarını önlemeye çalışacaklar. Sürekli izleme ve denetimle bunu sağlıyorlar.

Kuşkusuz herşey bitmiyor. Biz yaşadıkça savaşaacağız. Ama, bir dönem bitti, yeni bir aşama başladı. Savaşıma katılmak yine olanaklıdır. Artık daha farklı koşulların olduğunu bilmeliyiz. Düşmanın gizli-açık yöntemleri bu yoldaş hedef alıyor. Gizliliğin düzeyi çok yükselmelidir. Sıradan hiçbir yöntem, bu durumda parti bağıni düzenli ve güvenli işletmeye yetmiyor. "Eskisi gibi" çalışmaya özenmek doğru olmayacaktır.

Politik polisin, faşist rejimin baskı aygıtının yarattığı kuşatmayı yarmak ve politik çalışmayı başarmak olanaklıdır. Her koşuldaki parti üyesinin (gizlilik kurallarına uyarak ve politik görevlerimiz doğrultusunda) yapacağı görevler vardır.

POLİTİK POLİSİN YIKICI ÇALIŞMALARINA KARŞI

Politik polise karşı zayıflıklarımızı nasıl giderelim?

Örgütsel talimatlar, pratik görevlerin yerine getirilmesi sırasında yönetici-deneyli yoldaşların tutumları belirleyici etki yapacaktır. Bu tutum hem bugünkü uygulama için, hem de -denetimin yardımı ile- gelecek işler için yol gösterici olacaktır. Uygulamaların önemi ve gereği yoldaşlara kavratılmaya çalışılmalıdır. Özümseven talimatlar yoldaşların yaratıcılığını da harekete geçirerek başarıyla uygulanacaktır.

Her komünist, parti yaşamında her olayla karşılaşmaz. Bazı işleri yaparken, bu sırada karşılaşacağı birçok olgu onun için yenidir. Bu nedenle yalnız kişisel deneyimle

yürümek olmaz. Deney alışverişi gereklidir. Partinin ve dünya komünist hareketinin deneyimini parti yayınları aktarmaya çalışıyor. Burada bizim görevimiz: Kendi deneyimimizden çıkardığımız dersleri -uygun biçimlerde- partiye aktarmaktır. Parti onları diğer yoldaşlara ve başka deneyimleri size iletmenin yolunu bulacaktır.

Savaşıma yeni katılanlara, genç deneysiz yoldaşlara gizlilik kurallarını öğretmeliyiz. Parti örgütlerinin ilgilediği sempatisanlara yakınlık derecelerine göre -üye yapmayı düşündüklerimize mutlaka- deney aktarması gerekir. Onları yetiştirmeliyiz. İlk adımlarını atarken gizli çalışma kuralları ile yoğrulsunlar. Gizliliğe uygun çalışan birer savaşı olarak yetişsinler.

Parti örgütünde daha deneyli olanlar diğer yoldaşları eğitmelidir. Deneysiz yoldaşlar aldıkları bu bilgilerin yardımı ile kendi deneylerinden ve parti yayınlarından daha iyi ve verimli yararlanabilir. Onların daha az hata yapmaları ve giderek hiç hata yapmamaları deneyli yoldaşların çabalarına sıkıca bağlıdır. Bu görev aynı zamanda partinin gelecek güvenliğini hazırlama görevidir.

Politik polisin yıkıcı çalışmalarında bize karşı uygulayabileceği yöntemlere göre önlemler alacağız. Bunun için polisin olanaklarını iyi düşünmek gerekir. Birkaç örnekle bu olanakların neler olabileceğine ve bize karşı nasıl kullanılacağına bakalım.

Politik polis yalnızca kendi öz güçleri ile çalışmıyor. Onun yan güçleri de vardır. Devlet aygıtı dışında gönüllü yada bilmeden onun amacına hizmet edenler bulunuyor. Parti deneyiminin gösterdiği gibi fraksiyoncu eğilimler, anti-parti tutum alanlar böyledir. Polis bu tür unsurları kullanıyor. Dedikodu, söylenti çıkaranları ve bunları yaymada şu yada bu ölçüde hizmet edenleri de ekleyebiliriz.

Farklı gerekçelere dayanarak parti işleri ve yoldaşlar hakkında -her konuda- konuşmayı hoş karşılayan kişiler vardır. Bu tür davranışlar yalnızca “saf” gevezeliğe dayanmıyorsa, hoşnutsuzluk halinde yada fraksiyoncu bir oluşumun ilk adımları sırasında ortaya çıkıyor.

Partiye karşı fraksiyon çalışması yürütenler ve parti dışına düşen kişiler politik tutumlarını açıklamak yerine, parti ile ilgili bilgileri yaymaya başlıyor. Bu davranışları “benimsemediği kararları yada uygulamayı” eleştirmek örtüsü altında yürütüyorlar. Konuşmalara isimler, görevler ve diğer -gizli kalması gereken- bilgiler katılıyor. Bu konuşmalara aynı düzeyde cevap vermek zordur, çünkü parti bilgilerinin deşifre edilmesi eylemine şu yada bu ölçüde katkıda bulunmak tehlikesi vardır.

Politik polis ise partiye her olanakla zarar vermek ister. Bunu kendi güçleri ile örgütlemeye çalışırken, partinin içinde ve yakın çevresindeki “olanak”ları da değerlendirir. Parti çıkarına karşı her “düşünce”, her “eylem” düşman tarafından doğal bağlaşıklık olarak görülür. Partinin şu yada bu ölçüde zarar göreceği her olaya polis yakın ilgi duyar. Bu zararı derinleştirmek için çaba gösterir.

Politik polis parti çevresinde ve olanak bulduğu yerde, içinde bilgi toplamak için yoğun çaba harcıyor. Bu çabalarını kolaylaştıracak bir ortamdan memnun kalacaktır. Böyle bir ortamı yaratmak için doğrudan çaba harcamaktadır. Bu ortamın kaldırılması çabalarını da engellemek isteyecektir. Polisin istemi, çıkarı bu doğrultudadır. Fraksiyonculuk, parti düşmanlığı, parti yönetimini yıpratma-zayıflatma çabaları vb.; tüm bunlar her adımda parti üyelerini, sempatizanları, parti kararlarını, gizli örgütsel ilişkileri, partinin olanaklarını, gizli çalışma ile ilgili yöntem ve araçları açığa çıkarıyor. Polis bu bilgileri yorul-

madan toplayabilmektedir.

Bu değirmene su taşıyan başkaları da vardır: Yer değiştirme vb. nedenlerle eski çalışma alanından uzaklaşanların “nedense” kapıldıkları rahatlamayla giriştiği gevezelikler; “anı”larını anlatırken somut kişi-yer-görevlerden söz edenler; bir iş yaptığını kanıtlamak (!) için “masum” boşboğazlıklarla bilgileri yayanlar; kişisel sürtüşme nedeni ile yoldaşını kötülemek yada çok takdir ettiği için övmek (!) için isim-görevlerden söz edenler; illegal uygulamaları “sohbet” olsun diye yada tavsiye olarak sözle, mektupla, telefonla anlatanlar vb.

Bu yolla açığa çıkarılan bilgiler polisin başka işlerine de yarar. Örgüte yada çevresine sızdırdığı ajan-provokatörlerin aktardığı bilgilerin kaynağını gizleyerek kullanma fırsatı bulur. Polisin gizli çalışmasını açığa çıkarmak güçleşir.

Fraksiyonculuk, anti-parti tutum polisin yıkıcı çalışmaları için en elverişli ortamı yaratıyor. Partideki bu tür gelişmeleri polis izliyor, kendi amaçları için değerlendiriyor. Ve şu sonucu elde ediyor: Partiyi hedef alan her tutum, ilkesizliği nedeni ile kaçınılmaz olarak polisin amacıyla birleşiyor. Aynı kanala giriyor.

Politik polis değişik devrimci grupların ve partilerin varlığını da kullanmak ister. Bilgi sızdırmak ve birlik çabalarını bozacak provokasyonlar için devrimci hareket içindeki ayrılıkları kullanır. Unutmamak gerekiyor, düşman aynıdır. Bu oyunlara gelmemeleri için devrimcileri gereken yerlerde uyarmalıyız.

Parti içi bağlarda yapılan hatalar, eksikler polis için olanak yaratır. Çalışmanın en hassas noktası burasıdır. Parti bağları ve bu bağın kurulma biçimi iyi düşünülmeli ve planlanmalıdır.

Parti içi bağ yapılan çalışmanın düzeyine göre yükse-

len gizlilik önlemlerini taşımalıdır.

Bağlantının her iki tarafının da güvenliğinin korunması ve özellikle üst organın, sorumlunun güvenliğinin tam sağlanması düşünülmelidir.

Her olasılık için hazırlıklı (yedek bağ olanakları vb.) olmak gerekir. Bağlantı olağanüstü bir gelişme nedeni ile kurulamadı, koptu. Bu durumda ne yapılacağı önceden belli olmalıdır. O günkü olanakların değerlendirilmesi ile yeniden bağ kurulacağı düşünülmemelidir. Bu konuda hazırlıklı olmazsak yatay bağların kurulmasına yol açılır. Bir eksiği gidermek için bir başka eksik ve hata, bilerek yapılmaz.

Yatay bağlantı gizlilik koşullarındaki çalışmada kullanılmaz. Bu tür bağlar, politik polisin bir noktada sağladığı olanaktan birçok yerde yararlanmasını sağlar.

Polis yerel saldırılar da düzenliyor. Bir yada birkaç örgüt saldırı altında kalıyor. Bu nedenle her örgüt kendi alanında ve kendi örgütü için geri çekilmeye ve daha derin gizlilik koşullarını uygulamaya hazırlanmalıdır. Bu hazırlık önceden yapılır. Saldırı sırasında, olağanüstü durum oluştuğunda bunu yapmak zordur. Hazırlıksız önlemler güvenlikte eksikler yaratır, parti çalışmasında azalma ortaya çıkar.

Yoldaşlar parti çalışmasında üzerlerinde, evlerinde yazılı notlar, yayın, belge vb. materyaller bulundurabiliyor. Bu materyalleri taşımak ve bulundurmak ayrı bir iş olarak düşünülmelidir. Başka işlerle karıştırmamak en iyisidir. (Örneğin, belirli konuların görüşülmesi için buluşurken materyal alışverişinden kaçınmalıyız. Bu iş ayrı bir buluşmada yapılabilir.) Çok zorunlu ise barındırılmaları için özel yer düşünülmelidir. Bu özel yer, yoldaşla birlikte açığa çıkmamalı, onunla ilişkisi anlaşılmamalı ve bilgiler polisin anlayacağı biçimde olmamalıdır. Akıl-

da tutmaya çalışmalıyız.

Bu belgeleri bulundururken “ele geçsem bile yok edirim” diye düşünülüyor. Bunu gerçekçi ele almak zorundayız. Politik polis komünisti yakalamak istediği zaman planlı çalışıyor. Yani, onlar bu tür belgelerin olabileceğini düşünerek davranıyor. Bu nedenle de yakalayacağı kişiye en az zamanı bırakacaktır. Bu zaman saniyelerle sınırlı olabilir. Polis beklenmedik zamanda ve hazırlıksız bastırma peşindedir. Yokedilmesi düşünülen belge bu zaman içinde yokedilebilecek mi? Önemli olan budur.

Politik polisin eline verilen birçok teknik olanak vardır. Çalışmalarımızın planlanmasında bunları gözönüne almalıyız. Bu teknik olanaklar çok değişiktir ve çalışmamızın birçok alanını etkileyebilir. Örneğin, bazı yoldaşlar haberleşmede seyrek de olsa telefon kullanabiliyor. Genel bir telefonda yeri bilinmeyen yada tanınmayan birine telefon ediyor. Bu telefonların dinlenmeyeceği düşüncesi yaygındır. Oysa, polis icat edildiğinden beri genel telefonları da (bazılarını sürekli, bazılarını ise zaman zaman) dinliyor. İzlediği telefonda, telefon edilen yeri (1-2 dakika içinde) belirlemek ve konuşmaları saptamak için teknik olanakları vardır.

Telefon ettiğimiz yer dinlenebilir. Bu dinleme bizimle ilgili olmayabilir, polis yalnız bizi izlemiyor. Bu tür açık haberleşme araçlarını kullanırken çok dikkatli olmak gerekiyor. Dinleneceğini varsayarak davranmalıyız. Şifreler, kodlar ve benzeri anlaşılmaz sanılan konuşmaların hiç anlaşılmayacağını düşünmeyelim. Biraz zaman alsa bile anlayabilirler.

Parti çalışmaları ile -doğrudan yada dolaylı- ilgili küçük bilgiler vardır. Bunlara dikkat etmeliyiz. Parti işinde temel olarak, önemli bilgi, önemsiz bilgi ayırımı yoktur.

Kuşkusuz, parti çalışmaları ile ilgili bazı bilgiler yaşam-

sal değerdedir. Çok iyi korunmalıdır. Ama, bu değerlendirmeye diğerlerinin (yada küçük bilgilerin) önemsizliği sonucunu çıkarmaz. Gizli çalışmada detay olan yoktur. Herşey önemli ve dikkate değerdir.

Küçük bilgiler (eğer korumazsak), yolda giderken bıraktığımız küçük, belli belirsiz izler gibidir. Her biri tek başına birşey değildir. Ama, birleştğinde önemli sonuçlar çıkan büyük bir iz olabilir.

Örnek olarak, buluşmamızı genellikle aynı semtte yapıyoruz varsayalım. (Bu konuda - ne yazık ki- hep aynı yeri kullananlara hâlâ rastlanıyor.) Bu semtte gericisi bir kişi -bakkal diyelim- bizi haftada, onbeşgünde bir görüyor. Ne yaptığımızı bilemez. Ama, şunu anlıyor: "Bu kişinin buralarda devamlı bir işi, bir geldiği var". Bir gün, başka bir yerde, mahallesinden tanıdığı bir devrimci ile bizi selamlaşırken gördü. Onun hafızasında iki küçük bilgi birleşti. Ve düşünecek: "Bu kişi bizim oralarda komünist faaliyet yürütüyor". Bir dahaki gidişimizde ihbar sonucu başlayacak bir izleme için bizi bekleyenler olabilir.

Bu sıradan bir örnektir. Ama, bu örnekten çıkardığımız sonucu politik polisin olanakları ile birlikte düşünelim. Polis daha küçük belirtilerden, daha büyük sonuçlar çıkarabilir. Polis elde ettiği en küçük bilgileri bile biriktiriyor. Ele geçen bilgiler üzerinde sürekli olarak çalışmaktadır. Bilgiler birleştirilir, analiz ve sistemli değerlendirme yapılır.

Belli aralıklarla aynı tür işi yinelemek zorunda olan yoldaşlar olabilir. (Olmazsa olmaz zorunluluk az işte vardır.) Bu yoldaşlar belirttiğimiz zayıflığa hiç yer bırakmamalıdır.

Sonuçları ve etkileriyle kısa zamanda farkedilecek işlerde bu daha da önem kazanır. Polis bu tür işlerin en küçük bir belirtisi için bile özel araştırma yapacaktır.

Önlemlerimizi bunu hiç unutmadan almalı, çalışmayı buna göre planlamalıyız.

Süreklilik gösteren, aynı yöntemlere bağlı olan işlerin (en sıkı güvenlik önlemleri alınsa ve titiz çalışılsa bile) ömrünün uzun olmayacağını bilmeliyiz. Uzun zaman aralığı polise araştırması için olanak sağlıyor. Böylece her bir belirtiyi araştırarak ve birşeyler de bulacaktır. Bunu tamamen önlemek olanaksızdır. Ama, *sonuç almalarını önleyebiliriz.*

Öyle davranalım ki, onlar araştırmalarına her defasında yeniden başlamak zorunda kalsınlar. Sürdükleri iz yarı yolda kalsın, sonuca varamasın.

Bunu sağlamak için belli zamanlarda, tüm çalışmayı oluşturan unsurları değiştirmek gerekecektir. Başka zaman, yöntem, yer vb. bulunmalıdır. Açığa çıkmak kuskusu olan kişi değiştirilmelidir.

Bu türden akla gelmeyecek gibi görünen izlerden, belirtilerden kurtulmanın *birinci* koşulu parti çalışmalarıyla ilgili en küçük bilgileri bile korumaktır.

İkincisi, düzenli aralıklarla belirli işleri yapmak zorunda değilsek -ki böyle işler çok azdır- çalışmayı eşit zaman aralıklarıyla yada bir sisteme bağlı düzenlemekten kaçınmalıyız. Haftanın, ayın değişmez günlerinde aynı işi yapmak; aynı saatlerde iş görmek; işleri değişmez bir sıra izleyerek yapma alışkanlığı; tüm bunlar ve benzeri davranışlar zararlıdır. Deyim yerinde olursa (görünümdeki) düzensizliğin, (iç) düzenini yaratmalıyız. Dışarıdan bakanlar için yaşamımızın içinde düzenli bir çaba sezilmemeli ama bizim işimiz düzenli yürümelidir.

Üçüncüsü, çalışmalarda biçimcilikten kaçınmaktır. Biçimcilik gizliliğin en büyük düşmanıdır. Gizli çalışmada aynı biçimlere (değişmez yöntemler, şemalar, araçlar vb.) takılıp kalmaktan, yeni bir biçim bulsak bile bunu tekrar-

lamaktan kaçınmalıyız.

Parti işini hep aynı biçimlerde yapmak polisi çağırmak anlamına gelir. Aynı yerde, aynı bölgede buluşmak, yayınları aynı biçimde taşımak, aynı kamuflajda ısrar etmek, aynı yolları izlemek vb. gibi davranışları barındıran iyi düşünülmüş, kurallara uygun bir biçimin bile en güvenilmez hale geldiğini bilmeliyiz.

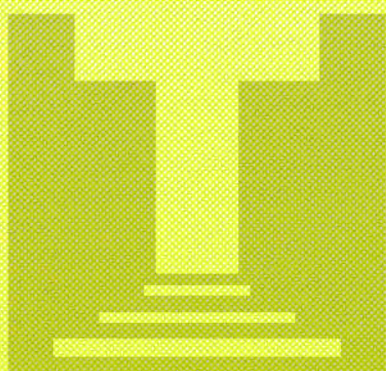
Deneyimde görülen biçimleri, denenmiş olduğu için kullanmak, tekrar etmek doğru değildir. Deneyimden biçimci bir anlayışla yararlanılmaz.

Çalışmalarda başka yoldaşların kullandığı biçimleri, yöntemleri görüyoruz. Bazılarını beğenip tekrarlamamız hem bize, hem bunu öğrendiğimiz yoldaşa tehlike getirir. Hele, bizim gibi düşünüp başkası da tekrar edecek olursa tehlike büyür. Deneyimde bu tür yanlışlıkların sıkça yapıldığı görüldü. Not, yayın taşımak için kullanılan bir-iki yöntem, sonunda boyalı basında birinci sayfada manşet oldu.

İşin kolayına giderek, gizlilik yöntemlerini polisin işini kolaylaştırır hale getirmekten kaçınmalıyız. Düşünelim, yaratıcı olalım. Yöntemini beğendiğimiz yoldaşın kullandığı biçimi değil, düşüncesini örnek alalım. Biz de böyle bir yöntem, amaca uygun bir yol bulabiliriz.

MORAL-PSİKOLOJİK HAZIRLIK

Parti çalışmalarında en önemli bir unsuru parti üyelerinin moral-psikolojik hazırlığı oluşturuyor. Çetin koşullarda çalışıyoruz. Parti üzerinde saldırı kesilmiş değildir. Ağır baskılar sürüyor. Bu durum her an, her parti örgütü için olağanüstü koşulları yaratabilir. Politik polisin yıkıcı çalışmalarına karşı savaşında yer yer taşıdığımız zayıflıklar bu olasılığı daha da artırıyor.



TÜSTAV